

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 162.

Ottende Session.

45de Møde.

Onsdagen den 4te Februar.

(Fortf.)

Fischer (fortf.): Deraf vil den ærede Rigsdagsmand see, at der i Henseende til Sidebaner bliver en meget stor Forskiel, hvad enten man har Planen til en Længdebane eller der kun alene foreligger Forslag til en Sidebane. Mod Længdebanen indvendte den ærede Rigsdagsmand, at den traadte frem i en vis spøgelseagtig Skikkelse, at den bestandigt traadte saa ubestemt frem, at man ikke kunde finde, hvor den skulde gaae hen; men den er ikke fremtraadt i en mere spøgelseagtig Skikkelse end det Forslag, som nu foreligger. Jeg har nys nævnt, hvilken Vej der først var foreslaet, nemlig fra Aarhus, Randers, Sønder-Dnsild til Hobro og Viborg, men nu have vi jo en heel anden Bane. De Afvigelser fra det først forelagte Lovforslag, der ere foretagne, ere af et saa betydeligt Omfang, at man ligesaa godt kan sige, at det er fremtraadt i en spøgelseagtig Skikkelse, som at Planen til en Længdebane er det. — Den ærede Rigsdagsmand bemærkede endvidere, at det bestandigt hed, at Jernbanen ikke maatte komme til Byerne, medens man paa den anden Side dog anstillede Sammenligninger med Kjøbenhavn og de større befolkede Steder. Denne Indvending kan muligt træffe andre ærede Rigsdagsmænd her i Salen, men den kan ikke træffe mig, thi jeg har stedse holdt paa, at Banen maatte bringes til Byerne, da jeg nemlig er overbevist om, at disse, der allerede nu ere Midtpunkter for Handel og Om-

sætning, vilde give den bedste Understøttelse for et Jernbaneanlæg, og med Hensyn til et saadant opstiller jeg i Almindelighed det Princip, at en Jernbane er saa meget nyttigere, jo nærmere den er ved at forrente sig, og jo mere Understøttelse man maa give den, desto unyttigere er den. — Under de tidligere Forhandlinger, angaaende denne Sag, havde endelig den ærede Rigsdagsmand, der sidst havde Ordet, adskillige finantistelle Betæneligheder, og jeg veed ikke, om han erindrer, at han i saa Henseende kom i en vis Modsetning til mig, men det glæder mig paa Finantsernes Vegne, at han nu har opgivet dem, idet han troer, at Staten nok kan bære den Rentegarantie, som nærværende Lovforslag vil medføre, og som vel neppe vil være saa ganske ubetydelig. Kan Staten bære den Garantie, saa troer jeg imidlertid ogsaa, at den kan bære Garantien for en Længdebane, som vel neppe vilde blive mere bebyrdende.

Fischer (fortf.): Man har ikke fra Begyndelsen af, saavidt jeg har forstaaet, kunnet opdage, at der egentlig hos Regjeringen eller hos dem, der nøiere kjendte dens Planer, var nogen samlet Betragtning tilstede med Hensyn til Jernbanesystemet i Jylland, men det forekommer mig, at det nu lidt efter lidt viser sig, at der er et saadant System tilstede, der imidlertid hviler paa de besynderligste Forudsætninger og Betragtninger. Den ærede Minister har sagt: Naar vi først vide, at den svenske Jernbane kommer til Gothenborg, og at der kan anlægges en Havn ved Ballum, saa kunne vi tænke paa en Jernbane gennem Jylland. (Indenrigsministeren: Det var ikke mine Ord!). Naar en Jernbane snart kunde